

РЕШЕНИЕ

№ 2737

град Пловдив, 19.12.2018 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, X състав, в открито заседание на двадесет и първи през две хиляди и осемнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЯВОР КОЛЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЯНКО АНГЕЛОВ
ВЕЛИЧКА ГЕОРГИЕВА

при секретаря **ПОЛИНА ЦВЕТКОВА** и участието на прокурора **ДЪРМОНСКА** като разгледа докладваното от член-съдия Ангелов административно дело № 2415 по описа за 2018 година за да се произнесе, взе предвид следното :

Делото е образувано по протест на прокурор в Окръжна прокуратура Пловдив против разпоредбите на чл. 22, ал.1, т.2 и ал.5 от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги та територията на Община Кричим, приета с Решение №311 от 29.01.2007 година по протокол № 40 на Общински съвет Кричим, последно изменена с Решение № 248, взето с протокол №30 от 30.01.2018 г.

В протеста се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорените разпоредби. Сочи се тяхното противоречие със Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/ и Закона за предучилищното и училищно образование /ЗПУО/. Иска се отмяна на оспорените разпоредби и присъждане в полза на Окръжна прокуратура Пловдив на сторените разноски за обявяване на оспорването в ДВ.

Ответникът - Общински съвет Кричим, не се представлява и не изразява становище.

Прокурор Дърмонска от Окръжна Прокуратура Пловдив поддържа протеста по изложените в него съображения.

Съобщението за постъпилния протест е обявено по реда на чл. 181 във вр. с чл. 188 от АПК. По делото не са встъпили заинтересовани страни по смисъла на чл. 189, ал.2 от АПК.

Административен съд Пловдив, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, прие за установено следното от фактическа страна:

След като извърши служебна проверка за допустимостта на оспорването, Административният съд счита следното:

Оспорването е допустимо, осъществено е от прокурор при Окръжна прокуратура Пловдив, при упражняване на компетентността му по чл. 186, ал. 2 АПК. Отнася се до нормативен административен акт, фактическият състав по приемането на който е осъществен изцяло. Т.е. налице е подзаконов нормативен акт на общинския съвет, който е породил своето действие, респективно годен е за съдебно обжалване. Налице са и останалите предпоставки за редовност и допустимост на оспорването.

По основателността на подадения протест, Съдът счита следното:

Необходимо е по свой служебен почин решаващият съд да провери законосъобразността на нормативния административен акт не само на посочените, а на всички основания за законосъобразност – чл. 168, ал. 1 по препр. от чл. 196 АПК, като в тази връзка следва да се посочи, че не са налице предпоставки да се прогласи нищожност на атакуваните разпоредби, но същите като незаконосъобразни следва да се отменят.

Не се спори, че Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги та територията на Община Кричим е приета от компетентен орган, при спазване на административно- производствените правила и изискванията за форма.

Чл. 21, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ урежда, че общинските съвети приемат наредби в изпълнение на правомощията си.

Съгласно чл. 8 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ и чл. 76. ал. 3 АПК общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение.

Общинският съвет Кричим е приел наредбата, обективизираща оспорените разпоредби, в рамките на своята функционална и материална компетентност .

Оспореният текст на разпоредбата на чл.22, ал.1, т.2 е със следното съдържание:

„ За ползване на детски ясли и детски градини за деца до 4 –годишна възраст включително, родителите или настойниците заплащат месечна такса, както следва:...т. 2. Постоянна абонаментна такса, която не се влияе от посещаемостта на децата“.

Оспореният текст на разпоредбата на чл.22, ал.5 е със следното съдържание:

„При отсъствие на децата присъствената такса за ден не се заплаща за времето, през което те ще отсъстват, при условие, че родителите или настойниците са уведомили писмено директора на детското заведение“.

Вносителят на протеста е изложил съображения, че разпоредбите на чл. 22, ал.1, т.2 и ал.5 от наредбата са в противоречие с чл.8, чл.81 от ЗМДТ и чл.298, ал. 3, т. 1 от ЗПУО, както и на чл.30, ал.4 от ППЗНП.

Счита се, че е незаконосъобразно да се заплаща постоянна такса от 3 лева, независеща от броя на посещенията в месеца, което би представлявало отклонение от принципа на чл.81 от ЗМДТ, че такса се дължи при „ ползването на детски ясли и градини“. Тогава когато е налице отсъствие на деца от детското заведение, заплащането на таксата би било без насрещна престация, след като услугата не е предоставена от Общината.

Закона за предучилищното и училищното образование урежда обществени отношения, свързани с осигуряване на правото на предучилищно и училищно образование, както и с устройството, функциите, организацията, управлението и финансирането на системата на предучилищното и училищното образование.

Съгласно чл. 55 от ЗПУО предучилищното образование полага основите за учене през целия живот, като осигурява физическото, познавателното, езиковото, духовно-нравственото, социалното, емоционалното и творческото развитие на децата, отчитайки значението на играта в процеса на педагогическото взаимодействие.

Предучилищното образование се осъществява от детските градини, а задължителното предучилищно образование - и от училищата. Детската градина е институция в системата на предучилищното и училищното образование, в която се отглеждат, възпитават, социализират и обучават деца от тригодишна възраст до постъпването им в I клас, в съответствие с държавния образователен стандарт за предучилищното образование.

Съгласно чл. 298, ал. 1 от ЗПУО издръжката на децата в предучилищното образование в държавните и общинските детски градини и училища се осигурява със средства от държавния бюджет и със средства от общинския бюджет, като родителите на децата заплащат такси за издръжка на дейности, които не се финансират от държавния бюджет. Размерът и редът за заплащане на таксите се определят със Закона за местните данъци и такси - за общинските детски градини и училища.

За ползване на детски ясли и детски градини се събират от родителите или настойниците месечни такси, съгласно чл. 81 от ЗМДТ. Общините събират местни такси за ползване на детски ясли, детски кухни, детски градини, специализирани институции за предоставяне на социални услуги, лагери, общежития и други общински социални услуги, както и за дейностите по отглеждане и възпитание в задължителното предучилищно образование за ползване на детската градина или училището извън финансираните от държавата дейности по силата на чл. 6. ал 1, б. "б" и б. "в" от ЗМДТ. Общинският съвет приема наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги, а съгласно чл. 9б от ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните такси по този закон се извършват по реда на чл. 4, ал. 1 - 5.

Събирането от общината на такса за ползване на детски ясли, и детски градини е уредена, в процесната наредба.

Съществуването на такава такса, като вид социална услуга, е законово предвидено на основание в чл. 81 от ЗМДТ, като съобразно чл. 92 от същия закон, тя се начислява и събира от длъжностните лица в съответните заведения и се внася в общинския бюджет. Следователно при

посещение на дете в детска градина се дължи такса за ползването ѝ, която е законово регламентирана, съобразно чл. 86 ЗМДТ и е в размер на съответстващата реална издръжка на едно лице, включваща месечните разходи за храна, постелен инвентар и облекло, перилни и хигиенни материали, транспортни разходи за разносяне на храната, съответната част от общите разходи за ел. и топлинна енергия, вода, канализация и битови отпадъци. Безспорно, съгласно проследената нормативна уредба, таксата е дължима от ползващите услугата.

Детската градина е институция в системата на предучилищното и училищното образование, в която се отглеждат, възпитават, социализират и обучават деца от тригодишна възраст до постъпването им в I клас в съответствие с държавния образователен стандарт за предучилищното образование /чл. 24 ЗПУО/, а предучилищното образование е организирано в учебни години /чл. 63 от ЗПУО/, то е със съдържание, определено с държавен образователен стандарт, и създава условия за придобиване на съвкупност от компетентности - знания, умения и отношения, необходими за успешното преминаване на детето към училищното образование /чл. 69 от ЗПУО/. От езиковото и логическо тълкуване на цитираните разпоредби следва още, че посещаването на детска градина е не само ползване услуга от социален характер, то е етап от предучилищното образование, което следва по аргумент от чл. 53, ал. 1 от Конституцията на Република България да е и гарантирано държавата. Същото съставлява основно и неотменимо гражданско право. В противоречие с тези основни положения е пречатването на достъпа до образование, което стои в основата на чл. 22, ал.1, т. 2 и чл.22, ал.5 от наредбата и то в зависимост от условията - заплащането на постоянна абонаментна такса, която не се влияе от посещаемостта на децата и незаплащане на присъствената такса за ден при отсъствие на децата, обусловено от писмено уведомяване от страна на родителите или настойниците до директора на детското заведение“.

Съгласно разпоредбата на чл.30, ал.4 от ППЗНП в детските градини посещението на децата може да бъде прекъсвано и подновявано по всяко време с предварително уведомяване от родителите или настойниците, като за времето, през което детето не е посещавало детската градина не се заплаща такса. Следва да се посочи, че нормата не съдържа изискване уведомяването да е писмено и да е адресирано до директора на детското заведение.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че разпоредбите на чл. 22, ал.1, т.2 и ал.5 от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Кричим, приета с Решение №311 от 29.01.2007 година по протокол № 40 на Общински съвет Кричим са материално незаконосъобразни и постановява като резултат отмяната им.

Следва на основание чл. 143, ал. 1 и чл.196 от АПК присъждане в полза на Окръжна прокуратура Пловдив на сторените по делото разноски за публикуване оспорването в ДВ в размер на 20 лева.

Воден от изложените съображения и в резултат на извършената съдебна проверка по чл. 168, ал. 1 по препр. от чл. 196 и на основание чл. 193, ал. 1 АПК, като взе предвид мотивите си за материална незаконосъобразност на протестираните разпоредби,

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ПЛОВДИВ, ДЕСЕТИ СЪСТАВ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ чл. 22, ал.1, т.2 от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Кричим, приета с Решение №311 от 29.01.2007 година по протокол № 40 на Общински съвет Кричим.

ОТМЕНЯ чл.22, ал.5 от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Кричим, приета с Решение №311 от 29.01.2007 година по протокол № 40 на Общински съвет Кричим, в частта, въвеждаща изискването за писмено уведомяване на директора на детското заведение.

ОСЪЖДА Общински съвет Кричим да заплати в полза на Окръжна прокуратура Пловдив сумата от 20 лева, съставляваща сторени в производството деловодни разноски за заплатена такса за съобщаване на оспорването чрез публикация в Държавен вестник.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от получаване на съобщенията.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи.

В случай, че срещу настоящото съдебно решение не постъпи жалба или протест или те бъдат отхвърлени, решението да се публикува на интернет – страницата на община Кричим.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: